§ 4.

Správní komise zvolí ze sebe dva náměstky vládního komisaře, kteří musí bydleti v Praze. Jeden z nich musí náležeti skupině zaměstnavatelů, druhý skupině pojištěnců. Volba koná se členy správní komise odděleně dle skupin.

Vládní komisař a oba jeho náměstkové obstarávají na místě dosavadního správního výboru běžnou správu ústavu.

§ 5.

Správní komise je schopna usnášeti se, jsou-li vedle vládního komisaře nebo jeho náměstka (§ 4) přítomni z každé z obou skupin alespoň tři členové. Pro jednání a usnášení správní komise platí obdobně ustanovení zákona o pensijním pojištění a stanov ústavu o jednání a usnášení představenstva.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Ministru sociální péče se ukládá, aby nařízení toto provedl.

Tusar v. r.

Habrman v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.
Johanis v. r.
Dr. **Beneš** v. r.
Sonntág v. r.

Staněk v. r.
Dr. **Engliš** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.
Dr. **Winter** v. r.
Dr. **Markovič** v. r.
Dr. **Vrbenský** v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, čís. 522., kterým se ve smyslu zásad zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2. a 3. Sb. z. a n. z r. 1920, upravují odpočinkové a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, jakož i jejich pozůstalých.

(Vyhlášeno v částce CIX. Sb. z. a n. 23. září 1920.)

Článek I.

§§ 45, 46, 47 (v důsledku § 4 nařízení vlády ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.), dále § 63 a § 14, odst. 1., bod 5., nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., se zrušují, a § 48, odst. 2., jakož i §§ 40, 55, 57, 58. 59, 60, 64, odst. 1., 66 a 70 A II. zmíněného nařízení se nahrazují, po případě doplňují těmito ustanoveními:

§ 1

(k § 48, odst. 2.).

Normální výslužné kancelářského oficianta neb oficiantky nesmí býti vyměřeno částkou nižší než 1600 K.

§ 2

(k § 55).

Pro výměru pense vdov (družek) po kancelářských oficiantech platí ustanovení § 5, čl. I., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n.

z r. 1920, se změnou, že vdovská pense nesmí býti nižší než 1300 K. V případech § 51 min. nařízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z. platí však i na dále také ustanovení § 54 právě zmíněného nařízení.

§ 3

(k § 57, odst. 1., a §§ 58, 59, 60).

Ustanovení §§ 8, 9, a čl. I. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920 platí též pro děti (schovance) po kancelářských oficiantech, při čemž jest přihlížeti k výměře vdovské pense dle § 2, čl. I., tohoto nařízení.

Pro počátek a zánik těchto zaopatřovacích požitků platí předpisy §§ 58 a 60 v předu zmíněného nařízení, pokud neodporují těmto novým ustanovením.

§ 4

(k § 57, odst. 2.).

Běžné normální zaopatřovací požitky vdovy a dětí kancelářského oficianta, který zemřel ve výslužbě, nesmějí dohromady přesahovatti normální výslužné zemřelého, nesmějí však nikdy býti vyměřeny pro vdovy částkou nižší než 1300 K.

§ 5

(k § 64, odst. 1., a § 70 A. II. 1. a 2.).

Úmrtné po kancelářském oficiantu neb oficiantce, kteří zemřeli v činné službě nebo ve výslužbě, vyměřuje se bez ohledu na jiné zákonné zaopatřovací požitky třímčsíční částkou pensijní základny neb skutečně požívaného výslužného.

§ 6

(k § 40 a § 14).

Ustanovení čl. IV. a V. zákona ze dne 17. prosince 1919 č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, platí též pro kancelářské oficianty a oficiantky.

Článek II.

Změny tímto nařízením stanovené, kromě ustanovení § 5, čl. I., tohoto nařízení, netýkající se nároků na výslužné oficiantů a oficiantek, ani nároků na zaopatřovací požitky po kancelářských oficiantech, vstoupivších do výslužby před počátkem platnosti tohoto nařízení. Totéž platí v případech, ve kterých služební poměr byl před počátkem účinnosti tohoto nařízení jiným způsobem zrušen.

Pro všechny tyto oficianty a jich pozůstalé platí však obdobně ustanovení čl. I., § 8, odst. 1., č. 2., a odst. 3., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920.

Článek III.

Osoby vyloučené článkem II. tohoto nařízení, k nimž patří i osoby, jichž nároky pensijní upravují stanovy zaopatřovacího ústavu z roku 1902, pokládají se za osoby podrobené předpisům zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920.

Kancelářským oficiantům však a oficiantkám, kteří dnem 31. srpna 1919 odešli do výslužby a pozůstalým po takových kancelářských oficiantech, jakož i pozůstalým po oficiantech, kteří v srpnu 1919 zemřeli v činné službě, budou odpočivné a zaopatřovací požitky vyměřeny podle ustanovení čl. I. tohoto nařízení.

Článek IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919. Provedením jeho pověřují se všichni ministři.

Tusar v. r.

Habrman v. r. — Dr. **Meissner** v. r.
Švehla v. r. — **Johanis** v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r. — Dr. **Beneš** v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva zemědělství.

Dr. **Engliš** v. r. — Dr. **Vrbenský** v. r.
Dr. **Dérer** v. r. — Dr. **Markovič** v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra veř. zdravotnictví a těl. výchovy a zároveň správce ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organisace správy.

Dr. **Winter** v. r.

Z Národního shromáždění republiky Československé:

Návrh

posl. Dr. J. Keibla a s. na zavedení povinného starobního pojišťování dělníků a volného starobního pojišťování živnostníků a rolníků

vyzývá vládu, aby předložila do tří měsíců osnovu zákona, kterou se zavádí povinné starobní pojištění dělníků na základě německého práva a aby zbudovala ústav pro volné starobní pojišťování živnostníků a rolníků.

V Praze, dne 10. června 1920.

Posl. sněm. N. s. R. Č. 1. vol. obd., 1 zas. Tisk č. 237.

Interpelace

posl. R. Bergmanna a s. na ministra sociální péče o vydání zákona o starobním a invalidním pojištění, jakož i o vybudování chudobinců ve venkovských obcích

žádá, aby ministr sociální péče podal v podzimním zasedání návrh zákona o starobním a invalidním pojištění a zákona na rychlé vybudování obecních chudobinců za podpory státní.

V Praze, dne 8. července 1920.

Posl. sněm. N. s. R. Č. 1. vol. obd., 1 zas. Tisk č. 309.

Návrh

posl. Bezděka a s. na vydání zákona o zastoupení menšin ve správách nemocenských pokladen

ukládá ministru soc. péče v brzku předložiti osnovu zákona, kterým se upravuje volební řád pro volby do správních orgánů nem. pokladen tak, že volby delegátů a členů představenstva, jakož i dozorčího výboru a rozhodčího soudu prováděly by se na základě poměrného volebního práva ve smyslu zákona z 31. ledna 1919, č. 75, o volebním řádu do obcí.

V Praze, dne 1. června 1920.

Posl. sněm. N. s. R. Č. 1. vol. obd., 1. zas. Tisk č. 13.